

Skal vi så skamme os over det? som hr. Ole Stavard var inde på. Nej, det synes jeg ikke. Jeg synes, at noget af det mere begavede, den tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen introducerede, var ideen om Danmark som foregangsland, og hvis vi, som har et godt og veldrevet sundhedsvæsen med en i øvrigt god budgetdisciplin, i en kombination af nu at indføre mere takststyring, ansvarliggøre kommunerne, lave et evaluering sinstitut, der sikrer gennemskuelighed, kan udvikle et sundhedsvæsen, hvor det ikke så meget bliver en konkurrence om, hvor mange penge man kan bruge, men en konkurrence om, hvor godt man kan bruge pengene, hvis vi kan udvikle det ved det her og sætte en ny standard, så synes jeg da sådan set, det er en tillægsgevinst, vi ikke skal være specielt kede af.

Alt dette sagt, så ser jeg selvfølgelig frem til, at vi nu kommer i gang med udvalgsarbejdet, og jeg ser frem til, at vi også kommer i en tættere dialog med ikke mindst Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg også sagde under det sidste punkt, at vi selvfølgelig meget gerne fortsat vil lave forbedringer og forandringer i det lovgrundlag, vi har lagt frem her, med respekt for grundarkitekturen, hvis det kan føre os derhen, at der er et bredere flertal, der til sidst tager ansvaret og trykker på de grønne knapper.

Men jeg tror altså, det kræver, at man er lidt mere målrettet – og jeg siger det ikke for at tale os væk fra hinanden, jeg siger det sådan set nærmest som en optakt til de møder, vi også skal have i andre rum ved en senere lejlighed – med hensyn til at prioritere og pege på, hvor de værste skønhedspletter er set med de to respektive partiers øjne.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Lad mig indledningsvis bekræfte, at efter vores overbevisning har forligspartierne ikke fundet de vises sten, det vil jeg gerne bekræfte ministeren i.

Jeg er godt nok ny her på stedet, men jeg vil sige, at jeg dog ikke er så naiv, at jeg havde forventet – hvilket ministeren åbenbart havde – at vi her ved førstebehandlingen og den generelle debat om kommunalreformen ikke ville fremhæve de ting, som sådan set gør, at vi ikke er med i forliget. Det virker egentlig på mig meget naturligt at gøre det.

Men det billede, vi har fået bekræftet i dag, er, at denne her historiske reform er præget af i

bedste fald en eller anden økonomisk naivitet, som gør, at man har villet forholde sig meget lidt til det, og i værste fald er det besluttet uansvarligt.

Det første omkring naiviteten er så særlig det, der gælder i denne her sag, for indenrigsministeren ved selvfølgelig, at vi ønsker, at regionerne skulle have skatteudskrivning. Det alternativ står lysende klart, og derfor vil vi ikke spille tiden med at stå her og gentage det og bruge hele debatten på det. Vi vil meget gerne hjælpe, når man nu har sat sig mellem to stole, hvor man har forsøgt sig med nogle incitament, som vi kan dokumentere ikke vil have nogen reel effekt.

Det er derfor, vi peger på, at den forebyggelse, som man gerne vil støtte, som man gerne vil bidrage til, har man ikke hjulpet med den økonomiske naivitet, som ligger bag det forslag her, og det er sådan set det, vi påpeger. Vi giver gerne en hjælpende hånd også i den fortsatte dialog.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man kan jo altid stå og stemple hinanden som naive, og man kunne jo også finde en masse andre tillægsord, man kunne bruge om hinanden, men det tror jeg såmænd ikke er befordrende.

Jeg synes i hvert fald, at man svinger sig for højt op, når man nu stiller sig op her i salen og siger, at man kan dokumentere, at det her ikke virker – det ved jeg ikke hvor man har fra.

Der er sådan set meget klar evidens for, at kommuner, der tænker i at få hjemmesygepleje og ældreomsorg integreret og helt op på dupperne, også har en målbar, dokumenterbar effekt med hensyn til indlæggelsesfrekvenserne.

Man kan tage en kommune som Skævinge i Nordsjælland som eksempel, som først af flere danske kommuner satte politisk fokus på det her, og hvor det er direkte aflæsbart, at man har en anderledes indlæggelsesfrekvens.

Selvfølgelig er der en gevinst i det, hvis vi kan få kommunerne til at tænke i, hvordan samspillet med sundhedsvæsenet bliver endnu bedre, end det er i dag. Det giver jo ikke megen mening, at vi nu ofrer mange ressourcer på at gear det danske sundhedsvæsen – hvad vi har gjort, det er dokumenterbart, vi har lavet nogle kapacitetsløft, der slår alt, hvad den tidligere rege-